

old.stanford.edu/sandbox/groups/designresources/wiki/36873/attachments/74b3d/ModeGuideB
OOTCAMP2010L.pdf

5. Brown T. (2009). Change by Design: How Design Thinking Transforms Organizations and Inspires Innovation. Canada: HarperCollins Publishers.

6. Soegaard M. The Basics of User Experience (UX) Design by the Interaction Design Foundation (2018). Interaction Design Foundation.

МОДЕЛЬ УЗАГАЛЬНЕНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОЦІНКИ ПРОЕКТІВ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Олех Г.С.¹, д.т.н., професор Становський О.Л.¹, д.т.н., професор Колеснікова К.В.²

¹Одеський національний політехнічний університет;

²ПЗВО «Одеський технологічний університет «ШАГ»»

Україна, Одеса

olekhta@gmail.com

В роботі виконано аналіз найбільш актуальних методів методик екологічної оцінки проектної діяльності. Запропоновано узагальнену модель екологічної оцінки проектів охорони навколишнього середовища, застосування якої дає змогу спростити процедуру оцінювання значущості залишкових впливів на навколишнє середовище, а також їх наслідків.

Ключові слова: екологічна експертиза, оцінка впливу, матричний метод оцінки, проект

Вступ. Екологічна експертиза – це встановлення відповідності проектної та іншої діяльності екологічним вимогам. Її виконання дає змогу визначити чи допустимим є реалізація об'єкта екологічної експертизи, а також попередити можливі несприятливі впливи цієї діяльності на навколишнє середовище й пов'язані з нею соціальні, економічні та інші наслідки.

Екологічна експертиза також виконує функцію державного екологічного контролю, який має превентивне (випереджаюче) значення оскільки виконується перед початком реалізації відповідних проектів, а також дає змогу перевірити відповідність чинному екологічному законодавству України.

Мета роботи. Виконати аналіз існуючих методик виконання екологічної експертизи та запропонувати узагальнену модель для оцінки проектів охорони навколишнього середовища.

Основна частина роботи. Загальновідомо, що екологічну експертизу поділяють на два види –державну і громадську.

Окрім того, до головних завдань екологічної експертизи відносять: 1) визначення рівня екологічної небезпеки тих чи інших проектів, які можуть прямо або побічно вплинути на навколишнє середовище і на здоров'я населення; 2) перевірка відповідності діяльності вимогам природоохоронного законодавства; 3) оцінювання достатності і обґрунтованості заходів із охорони природи.

Державну екологічну експертизу виконують над проектною документацією та результатами оцінки впливу на навколишнє середовище (ОВНС).

Під терміном ОВНС розуміють діяльність, що спрямована на прогнозування та виявлення впливу на середовище існування, здоров'я і добробут людей різних заходів і проектів, а також на інтерпретацію і прийняття рішень щодо наступного їх розвитку.

Оцінка впливу технічного об'єкта на навколишнє середовище здійснюється сукупністю часткових і загальних методів географічних, інженерно-геологічних та екологічних досліджень, які доповнюються математичними методами, методами моделювання відповідних процесів і т.д. Зокрема, першочергово використовують методи прогнозування.

Методи прогнозування поділяють на інтуїтивні (експертні) і формалізовані (фактографічні). Експертні оцінки застосовують у тих випадках, коли про об'єкт оцінювання немає достовірних відомостей, або не відомі кількісні залежності між прогнозованими процесами та явищами.

Окрім того, їх також застосовують під час аналізу альтернативних проектів, визначенні екологічного ризику, у тому числі і за потенційними наслідками негативного впливу.

Розрізняють такі основні методи проведення ОВНС: 1) матричний метод (у том числі матриця взаємодій Л. Леопольда); 2) метод сполученого аналізу карт; 3) система потокових діаграм; 4) метод імітаційного моделювання; 5) метод експертних груп.

Дослідження з ОВНС проектної та іншої діяльності включають:

- визначення характеристик діяльності та можливих альтернатив (у тому числі відмова від діяльності);
- аналіз стану території в рамках географічного охоплення ОВНС (стан природного середовища, наявність і характер антропогенного навантаження, екологічна ситуація і т.д.);
- виявлення можливого впливу тої чи іншої діяльності (ймовірності виникнення ризику, ступеня, характеру, масштабу, зони поширення впливів, а також прогнозування екологічних та пов'язаних із ними соціальних і економічних наслідків);
- оцінку значимості залишкових впливів на навколишнє середовище та їх наслідків;
- визначення заходів із усунення негативних впливів;
- порівняння альтернативних варіантів за очікуваними екологічними та іншими наслідками;
- розроблення пропозицій з екологічного моніторингу та контролю на всіх етапах реалізації планової діяльності;
- розроблення рекомендацій щодо проведення післяпроектного аналізу відповідної діяльності.

Висновки. Комбінований підхід до оцінки впливу проекту на навколишнє середовище для первинного аналізу ОВНС у різних проектах, а особливо у тих проектах в яких екологічна складова є домінуючою. Його застосування дає змогу спростити

процедуру оцінення значущості залишкових впливів на навколишнє середовище, а також їх наслідків.

ДЖЕРЕЛА

1. Методические указания по проведению оценки воздействия хозяйственной деятельности на окружающую среду Астана 2009
https://online.zakon.kz/Document/?doc_id=30935945#pos=0;0

2. Олех, Т.М. Оценка эффективности экологических проектов / Т.М. Олех, С.В. Руденко, В.Д. Гогунский // Вост.-Европ. журнал передовых технологий. – 2013. – № 1/10 (61). – С. 79 – 82.

3. Руденко, С.В. Модель обобщенной оценки воздействия на окружающую среду в проектах/ С.В. Руденко, Т.М. Олех, В.Д. Гогунский // Управління розвитком складних систем. – 2013. – № 15 – С. 53 – 60.

ЛОГИСТИЧЕСКИЙ ПОДХОД К УПРАВЛЕНИЮ КОМАНДОЙ ПРОЕКТА

Поддубная Наталия
Одесский национальный морской университет
Украина, Одесса
poddubnaya.natnik@gmail.com

В работе рассматривается возможность применения логистического подхода к управлению ресурсами проекта «логистическая система». Уделяется особое внимание подсистеме «команда проекта» и предлагается в качестве объекта ее управления считать поток знаний.

Ключевые слова: логистика, команда проекта, ресурсы

Эффективность логистики как науки и практики управления материальным и сопутствующими потоками с целью удовлетворения требований потребителя, не вызывает сомнения.

В таких направлениях как транспортировка, экономика, финансы и информационное обеспечение в настоящее время используются в практической деятельности логистические принципы управления потоками разной природы и ведутся научные исследования с целью дальнейшего совершенствования методик и математического аппарата для принятия обоснованных (оптимальных) решений.

В последнее время появились научные работы, где принципы логистического подхода адаптируют к применению в одном из научно-практических направлений менеджмента – проектном менеджменте или управлении проектами, а также обосновывается возможность применения методологии проектного менеджмента в управлении логистическими системами.

Основной причиной взаимодействия и взаимопроникновения этих направлений является наличие общей цели, которая может быть сформулирована так: создание продукта, удовлетворяющего спросу. В работе [1]

Было дано определение продукта логистической системы, а также идентифицирована логистическая система как проект, поскольку ей присущи все признаки проекта: 1) новизна; уникальность; 2) временная ограниченность